

Sanatori del Puig d'Olena. Castelló
N.º 1.-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 5 d'abril del 1887

Estimat Bràmiu: Jo no tinc
mal de precisal, no tinc la cara
com una lluna ni tinc res que
em justifiqui. Però tinc un hu-
mor de mit diable. He fet tot
el que he cumpres, del neves; si he
contentat ha estat grompiant com
un lleó; he passejat d'un cap
a l'altre de Sanatori, el launceta
he espectacle del meu mal gen.
Amb una tal càrrega de pecat
no sé aconirir-me i ninc tota
penechida de penolls al teu es-
tat a confessar los i a dema-
nar te perals. Perquè tu eres el curte

principal d'aquest meu mal humor
i m'estic tota trista.

Seraiu he vist que no eres al
meigador ja m'he tentat el que
passava; val a dir que ho tenia des
d'ahir; però així i tot m'he for-
mat a capturar en quell humor
que tinc quan us passa pelcom.

He pensat diverses vegades que
em quedaria més contenta si
t'escrivia una mica; i fins ho
he intentat, però era tan esti-
pidia que ho he curat tot a ro-
dar. Si t'hagués escrit hauria co-
ronat la meua obra d'aver; amb
la més grossa de les elegàncies. F'assu-
gero que més em valia quedar-
me al llit i no treure ni el
nas de dintre; potser no hauria fet
tautes estrepitades.

Però ara no tinc més pacièn-
cia i t'escric perquè me'n moro
de ganes; a més, aprofito l'oasió

Sanatori del Puig d'Olesa, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

que tens mal de principal perquè
com que és una cosa tan dolenta i
tan rabiosa, deixarà passar amb
més facilitat la dolentia i la
rabia de la meua cança.

És dignis que no m'hi hegi per
tirar el barret al foc. És fa més
que quinze dies que ho tornat i
la meua benèfica influència ja es
deixa sentir alta vegada. És sola-
ment no has fet cap progrés amb
aquests dies, sinó que encara t'ha
caput de sortir un non entès.
Si no és una cosa, és l'alta que
t'ha de fer la guita i sempre es
dona aquesta malaiada casualitat
que tant em desespera.

Aquest dia lleia d'una nova.

"deixa el bé per on ella passa." J'raj pensar que era justament el revers del que em passa a mi: un raj llagrimejar molt, i no pas per orgullosa, però no en raj tenir res.

Fins la sensació, M'avia, amic, que la nova nota s'escolta per damunt d'un canvi no pas massa ampla però ben aplanat. Hom te cura d'apar lo fessant als meus pens i no pas més esclavant als olus passes. Els en veig pens el ha cat perquè me'l fan cada dia no més per examinar li aquell dia però tantmateix és ben plaer, massa plaer, sembrat de flors i violes artificials. J' sento que raj passant per aquest canvi d'una manera fèruga; potes més que camina; el desfogna cada passa que li obren. p'ocla darera meu fet una miseria inservible per mi mai més. fins per a les flors i violes artificials.

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

eu sóc pas tan pretenciós com
per aspirar a deixar un rastre
angèlic. Amb un de ben humà en
tindrà prou. Amb un que no fos la
mort.

eu hauria dit mai que fos supers-
ticiós; ara veig que sí, i s'és sentint.
t'ho que t'acansello que un geni
l'esquena i auria sí. D'ara, cada
nuit, farà a tot aquella que fe estí-
ni la mateixa reflexió que et faig
avui a tu.

ahir vaig escriure als pares. En
penso que bona part del mal humor
en va també d'aquella carta. Eu
sapo pas amb quinà quinera la
vaig fer i com em dolia d'escriure-la.

Havia de dir tot de coses que no sento, que detesto, mi' llor alit. Calia que els fes tot aquell munt d'advertències, puam em dehis fela dir. lo: veuin puam us doni la gana, com us doni la gana i sempre que us doni la gana. Dicedeu vos, si voleu; nosaltres em serem inmensament felix i us oferirem or encens i mirra per fer vos agraadable l'estada.

El deng i la realitat, són dues coses oposades i la meua realitat és una mena de incrusta que es passa la vida mengant els meus desigs. No per la misèria que em queda de vida, per pui no podria fer el que em doni la gana?

Cal pro no escriure més si no vull que et cansen i fer mal tots els altres pensals.

Bona nit, Pràius, i's amb tota l'ànima que et sento bona nit.

Fera. Menci